

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **R. V.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Markem Chlebikem
sídlem Nepelova 953/7, 198 00 Praha

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2022, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce JUDr. Marka Chlebika, na náhradu nákladů řízení částku 4 719 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky soudu dne 30. 11. 2022, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 24. 6. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 330/2021 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

sociálního zabezpečení Mladá Boleslav (dále jen „OSSZ“) ze dne 16. 6. 2022, pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 30 %. Žalobce se současně domáhal i zrušení prvostupňového rozhodnutí.

2. Žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť vychází z nesprávného zjištění zdravotního stavu žalobce. Žalobce poukázal na to, že nezhodnotili celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce č. 8 kapitoly VI, přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudkoví lékaři také neuvedli, jaké pracovní činnosti byly pro žalobce tzv. zvládnutelné. Žalobce tvrdí, že jeho pracovní schopnost nejen že nepoklesla o méně než 35 %, ale dokonce se snížila o více než 50 %, jelikož neexistuje práce, kterou by žalobce mohl vykonávat. Žalobce trpí mnoha zdravotními omezeními, které mu znemožňují si na svůj život vydělávat práci. Nejvýznamnější dopadem na pokles pracovní schopnosti je duševní postižení úzkostně depresivní porucha a neurastická porucha, primárně fibromyalgie. Žalobce má za to, že poměrování pracovní ne/schopnosti jen dle nejzávažnějšího omezení je v rozporu s čl. 30 Listiny základních práv a svobod, který stanoví právo na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci a tato nezpůsobilost je definována jako souhrn všech zdravotních omezení, kterými žalobce trpí. Zdravotní stav žalobce se nadále zhoršuje.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 23. 5. 2022 žádost o přiznání invalidního důchodu.
6. V posudku o invaliditě ze dne 16. 6. 2022, č. j. LPS/2022/1772-MB_CSSZ, vypracovaném Okresní správou sociálního zabezpečení dospěla posudková lékařka k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky se nemění.
7. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky OSSZ vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 24. 6. 2022, kterým podle § 38 zákona o důchodovém pojištění zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 % a není tedy invalidní.
8. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, že posudek posudkové lékařky nebere v potaz výrazné zhoršení jeho zdravotního stavu, které se u žalobce projevilo po prodělaném covidu v lednu 2022. Lékařka si nezjišťovala nové skutečnosti. Žalobce uváděl, že je schopen cca 4 hodin práce denně, víc nezvládá ani fyzicky ani psychicky. Žalobce to považuje za pokles pracovní výkonnosti o přibližně 50 % oproti výkonnosti zdravého jedince. Žalobce poukazoval na lékařskou zprávu MUDr. B., ve které jsou popsány zdravotní potíže žalobce.

9. Posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 26. 9. 2022, a to na základě lékařských zpráv jako posudková lékařka OSSZ a dále na základě lékařské zprávy MUDr. B. a propouštěcí zprávy Národního ústavu duševního zdraví – oddělení poruch spánku, které žalobce k námitkám doložil. Uzavřela shodně jako posudková lékařka OSSZ, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položka 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky se neměnila.
10. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 18. 10. 2022, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se nejedná o invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně.
11. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 31. 5. 2023. Posudková komise MPSV shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je úzkostně depresivní a neurastenická porucha, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5 písm. c) vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž v této části byla ve shodě s posudkovými lékaři žalované, nicméně se lišila ve stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, když ji stanovila na horní hranici z uvedeného rozmezí 25 – 35 %, tj. v míře 35 %. Posudková komise uvedla, že se jedná o stav na rozhraní středně těžkého a těžkého stupně. Zároveň posudková komise ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity již procentní míru poklesu pracovní schopnosti neměnila, neboť nebylo zjištěno onemocnění organického původu, a poukázala na to, že žalobcem zmiňované bolesti svalů, svalových úponů a kloubů nevznikly na podkladě revmatického postižení, ale jsou lékaři považovány za somatizační příznaky vyplývající hlavně z anxiogenně navozeného svalového hypertonu. Datum vzniku invalidity stanovila posudková komise MPSV ke dni 24. 5. 2022, na základě vyšetření provedeném na psychiatrické ambulanci Psychiatrie mladá Boleslav – MUDr. J. B.
13. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
14. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento

posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

15. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
16. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu V, položku 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž v tomto posouzení byla ve shodě s posudkovými lékaři žalované. Odlišně však stanovila míru poklesu pracovní schopnosti, která je pro tuto položku v rozmezí 25 až 35 %. Komise stanovila pokles na horní hranici tohoto rozmezí, tj. ve výši 35 %, a poukázala na to, že zdravotní stav žalobce je na rozhraní středně těžkého a těžkého stupně. Ve shodě s posudkovými lékaři žalované pak též nijak stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudková komise zohlednila, že nebylo zjištěno onemocnění organického původu, žalobcem zmíněné bolesti svalů, svalových úponů a kloubů nevznikaly na podkladě revmatického postižení, ale lékaři je považují za somatizační příznaky vyplývající hlavně z anxiogenně navozeného svalového hypertonu. Posudková komise poukázala na to, že byl žalobce vyšetřen pro narůstající bolesti kloubů, které byly diagnostikovány jako fibromyalgie, revmatické faktory byly negativní. Posudková komise se dále vyjádřila k pracovnímu potenciálu žalobce tak, že zbylý potenciál po vzniku invalidity mu umožňuje vykonávat stávající výdělečnou činnost (servisní technik plynových kotlů) pro psychickou problematiku, především pro somatické projevy psychického onemocnění (v popředí jsou bolesti typu fibromyalgie) jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě, a to nejméně o jednu třetinu. Posudek dle soudu splňuje

požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatná zdravotní postižení, která jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a jejich rozsah. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce při horní a nikoli střední hranici, také vysvětlila, proč míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 posudkové vyhlášky již neměnila. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.

17. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 31. 5. 2023. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž shodně s posudkovými lékaři žalované a OSSZ považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce úzkostně depresivní a neurastenickou poruchu, kterou shodně podřadila pod kapitolu V, položku 5c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Oproti posudkovým lékařům přitom zvolila horní hranici procentní míry poklesu pracovní neschopnosti, neboť považovala zdravotní stav žalobce na rozhraní středně těžkého a těžkého stupně. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznesli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
18. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce, když nezohlednila stupeň zdravotního postižení žalobce, které je rozhodující příčinou poklesu pracovní schopnosti žalobce. Žalovaná tak nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 2 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo i k nesprávnému posouzení žádosti žalobce o přiznání invalidity prvního stupně.
19. Naopak důvodná není argumentace žalobce, který namítal, že je poměrování pracovní ne/schopnosti v rozporu s čl. 30 Listiny základních práv a svobod, neboť žalobce považuje nezpůsobilost k práci jako souhrn všech zdravotních omezení, kterými trpí. Předně soud poukazuje na to, že v případě žalobce nebylo shledáno, že by bylo příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu více zdravotních postižení. Posudková komise MPSV výslovně uvedla, že u žalobce nebylo (nad rámec zdravotního postižení podle kapitoly

V položky 5c vyhlášky o posuzování invalidity, které je i rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce) zjištěno onemocnění organického původu, ale žalobcem zmíněné bolesti svalů, svalových úponů a kloubů jsou lékaři považovány za somatizační příznaky. Z tohoto hlediska tak další žalobcem tvrzené obtíže nebyly ani posudkově významné pro stanovení poklesu míry pracovní schopnosti – nebyly způsobitelné k podřazení pod určitou položku přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Zároveň soud poukazuje na to, že ačkoli se pro určení míry poklesu pracovní schopnosti přednostně posuzuje to zdravotní postižení, které má největší dopad na pokles pracovní schopnosti dané osoby, tak ani ostatní onemocnění nejsou opomíjena, neboť podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity je možné po zohlednění dalších zdravotních postižení navýšit celkovou míru poklesu pracovní schopnosti až o 10 %. Není přitom správný závěr žalobce, že by pokles pracovní schopnosti odpovídal prostému součtu poklesů pracovní schopnosti způsobených jednotlivými postiženími. Lze si představit situaci, kdy je rozhodující příčinou poklesu pracovní schopnosti tak závažné zdravotní postižení, že ostatní zdravotní postižení již prakticky nemohou tuto míru poklesu pracovní schopnosti ovlivnit, neboť se důsledky těchto postižení „překrývají“. Taktéž se mohou „překrývat“ důsledky mírnějších zdravotních postižení, které ani ve svém souhrnu nemusí způsobovat obtíže typické pro závažnější zdravotní postižení. Navíc nelze dospět k závěru, že by bylo možné stanovit míru poklesu pracovní schopnosti vyšší než 100 %, což by v případě prostého součtu poklesů pracovní schopnosti možné bylo. Porovnáním funkčních dopadů různých zdravotních postižení uvedených v příloze vyhlášky o posuzování invalidity, pro které jsou stanoveny i procentní míry poklesu pracovní schopnosti, je pak patrné, že kumulace několika minimálních nebo středně těžkých zdravotních postižení automaticky nezpůsobuje pokles pracovní schopnosti stanovený pro těžká postižení, neboť ani tato kumulace nemusí vyústit v obtíže spojené právě s příznaky těžkých zdravotních postižení. Soud pak znovu opakuje, že v případě žalobce nebylo zjištěno více zdravotních postižení, pro které by bylo možné stanovit míru poklesu pracovní schopnosti, a z tohoto důvodu nebyla ani navyšována míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity.

Závěr a náklady řízení

20. Soud vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 31. 5. 2023, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
21. Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí a v této souvislosti připomíná, že zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně je věcí úvahy soudu a leží mimo dispoziční sféru účastníků řízení. Není procesním právem žalobce domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007 č. j. 1 As 60/2006-106, č. 1456/2008 Sb. NSS). Soud v projednávané věci neshledal důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť není vyloučeno, že by mohla vady napravit žalovaná v dalším řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34).
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 4 719 Kč. Tuto částku tvoří odměna za tři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání dne 13. 7. 2023 – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] spolu se třemi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky a náhradou za 21 % DPH dle § 57 odst. 2 s. ř. s. z předchozích položek ve výši 819 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. července 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně